

Doufám, že všichni chovatelé PHP na světě budou přáteli a budou si vzájemně pomáhat. Navrhují studovat historii plemene stejně jako standard. Chovatelé by si neměli vytvářet jejich vlastní typy PHP anebo se hnát za módními hity. Místo toho bychom se měli snažit ctít původního, sebevědomého, pracovního psa, který je jednoduše a bez nadsázky, krásný. Přeji Vám jen to nejlepší s tímto milovaným plemenem :-)

Přeložila a zpracovala: Markéta Langerová

Vážení členovia KPP, milí priatelia,

v aktuálnom spravodaji Vám prinášame reportáž zo Svetovej výstavy v Helsinkách z r. 1998, ktorého autorom je p. Poças, rozhodca, ktorého poznáme z Klubovej výstavy v Olšanoch. Po prečítaní článku možno mnohí z Vás zostanú zaskočení, kde bola úroveň fínskeho chovu na konci deväťdesiatych rokov a kde je dnes. Uplynulo iba 15 rokov a na základe výsledkov z výstav, okrem iného taktiež konaných na francúzskej pôde, či už svetovej alebo významnej klubovej úrovne, zaznamenávame u Fínov obrovský, takmer neuveriteľný pokrok. V čom spočíva tajomstvo fínskeho úspechu? Ako môžeme zaznamenať podobný progres i my? Osobne som presvedčený, že základom pre naše zlepšenie je práve parafráza poslednej vety z nasledujúceho článku, teda pokiaľ ako členovia KPP a chovatelia zostaneme jednotní, pričom si budeme navzájom radiť a pomáhať.

Svetová výstava v Helsinkách

Autor: João Vasco Poças

Zdroj: Spravodaj CEPMP 23 / 1998

Preklad: Mgr. Peter Kapusta

V dňoch 12. až 15. júna 1998 sa konala v Helsinkách najväčšia výstava, ktorú dovtedy Európa zažila ... 16 000 psov, jednoducho rekord!

Moje prekvapenie a zároveň i spokojnosť sa zvýšili, keď som si uvedomil všetky fakty spojené s touto udalosťou: psy prihlásené takmer zo všetkých kútov sveta, pričom

zastúpených bolo 44 krajín, čo možno považovať za jedinečné číslo. Rozhodcovský zbor bol zložený z posudzovateľov svetovej úrovne, a tak si celkový dojem z tejto výstavy jednoznačne zasluhoval známku výborný. Ak však môžem pridať moju osobnú reflexiu, malou chybičkou krásy bolo, že nie všetci rozhodcovia boli špecialistami na plemeno, ktoré posudzovali.

Plemeno pyrenejský horský pes bolo posudzované v sobotu, 14. júna, pričom treba poznamenať, že sa jednalo o plemeno, ktoré snáď najviac doplatilo na nedostatočne priestranný kruh, čo zneprijemňovalo situáciu nielen posudzovateľovi a vystavovateľom, ale i samotným divákom.

Rozhodkyňa, p. Ann Arch z Anglicka, bohužiaľ a na moje veľké sklamanie vykazovala vážne nedostatky zo znalosti štandardu plemena, čo bola naozaj škoda. Práve preto sa stalo v kuloároch toto posudzovanie predmetom diskusií milovníkov plemena pyrenejský horský pes.

Bolo naozaj zarážajúce, že tu bolo možné vidieť depigmentovaných jedincov, psov bez paspárkov, mnohé vystavené PHP mali vážne nedostatky v type ... hodnotené boli však známkou výborný! Čo sa týka fínskych psov, tieto mali nedostatky v pigmentácii, veľmi výrazný stop, vysoko nasadené uši, navyše mali sfarbenie srsti, ktoré som dovtedy nikdy nevidel. Boli však nádherné predvedené v perfektnom pohybe, mali harmonickú stavbu tela, ale v žiadnom prípade sa nejednalo o pyrenejské horské psy, nanajvýš by sme ich mohli označiť pojmom „veľký biely horský pes“.

Zo všetkých vystavovateľov musím spomenúť p. Elinu Haapaniemi (zakladateľka fínskeho klubu, dnes uznávaná rozhodkyňa, špecialistka na PHP – pozn. prekladateľa), ktorá zapálená bojuje za zachovanie štandardu FCI, čo sa však vždy nestretáva len s pozitívnou odozvou.

Zo 69 prihlásených psov iba dvaja jedinci predstavovali ozajstného PHP, a to Beachhear's Cut Diamond a Aspenella Gawie.

V Austrálii údajne existuje štúdia vypracovaná na celkovú zmenu štandardu nášho plemena. Všetko nasvedčuje tomu, že jej zámerom je vytvoriť akúsi varietu bieleho novofundlandského psa. Je prekvapujúce, že dlhoročná práca všetkých tých, ktorí sa roky snažili o zachovanie pravého Patou, v čom dnes pokračujeme i my, je tak málo rešpektovaná. Pýtam sa sám seba, či FCI existuje ako organizácia len pre Francúzsko, Belgicko, Španielsko, Taliansko a Portugalsko ... kde sa stratil zvyšok sveta? Krajín, ktoré sa snažia mať na pamäti pri chove taktiež históriu a štandard plemena je stále menej.

Je nutné, aby niekto začal konať a táto zodpovednosť by mala pripadnúť krajine pôvodu plemena. Práve francúzski chovatelia by sa mali postarať o to, aby boli do sveta exportované kvalitné jedince a vysvetľovať na základe vlastných skúseností to, čo robí toto plemeno naozaj výnimočným, pretože iba takýmto spôsobom bude môcť byť zachované v celom svete ako súčasť spoločného dedičstva.

Bohužiaľ, fenomén nerešpektovania štandardu bolo možné vidieť i pri iných plemenách ako napr. boxer, doberman a rottweiler. Považujem preto za potrebné spojiť sa s p. Elinou Haapaniemi, ktorá takmer sama bojuje za zachovanie štandardu FCI, i keď jej práca zatiaľ, žiaľ, neprináša očakávaný výsledok.

Po výstave Fínsky klub pyrenejského horského psa zorganizoval v príjemnej atmosfére posedenie pri výbornom jedle, kde sa stretli vystavovatelia z Nórska, Fínska, Švédska, Belgicka, Portugalska a Holandska, ktorí diskutovali najmä o tom, čo zažili a videli na výstave.

Všetci títo vystavovatelia sa zhodli, že sa cítia istým spôsobom izolovaní od krajiny pôvodu, keďže možnosť kúpy kvalitného jedinca z Francúzska bola takmer nepredstaviteľná. Francúzski chovatelia by mali zasielať fotografie, kópie PP a taktiež poznatky z histórie ako i z chovu plemena do zahraničných klubov, aby sa tak u ľudí zvýšil cit pre správnu interpretáciu štandardu FCI, keďže americký a anglický štandard majú v súčasnosti vo svete veľkú váhu.

Taktiež je nevyhnutný zásah francúzskeho klubu RACP, ktorý by mal ako prvý hájiť pravého PHP a mal by s pravidelnosťou organizovať kongres o plemene celosvetovej úrovne, tak ako tomu bolo v Anglicku minulý rok a podobná udalosť je naplánovaná na rok 2000 v austrálskom Sydney.

Rád by som poznamenal, že pri iných plemenách už došlo k založeniu organizácií, ktoré napomáhajú zachovať špecifiká jednotlivých plemien, ktoré zastupujú, ako napr. IFR (rottweiler – pozn. prekladateľa), IDC (doberman), resp. ATIBOX (boxer)... Po vymenovaní týchto príkladov si myslím, že by bolo vhodné vytvoriť organizáciu s názvom „Svetová federácia pyrenejského horského psa“, ktorá by vyriešila ako nastoliť istú kontinuitu v zachovávaní nášho krásneho noblesného plemena a nastolila by poriadok v dodržiavaní štandardu pri posudzovaní na výstavách.

Po Svetovej výstave v Helsinkách zostávajú pre mňa nezodpovedané nasledovné otázky: Je logické, aby sa na výstavách pod záštitou FCI posudzovalo podľa amerického resp. anglického štandardu? Možno považovať jedincov amerického či anglického typu za pyrenejské horské psy? Nebolo by vhodnejšie zaviesť označenie „Veľký biely horský pes“?

Nad touto situáciou sa musíme zamyslieť a zostať jednotní.